

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสนใจในการอ่านเค้าเรื่องของนิทานประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนลำริตของมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านเค้าเรื่องของนิทานประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนลำริตของมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนลำริตของมหาวิทยาลัย จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ ลำริตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ลำริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และลำริตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร รวมตัวอย่างประชากรทั้งหมด 295 คน เป็นชาย 159 คน หญิง 136 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ
  - ตอนที่ 2 ความสนใจในเนื้อเรื่องนิทาน 6 ประเภท ๆ ละ 3 เรื่อง ซึ่งประเภทของนิทานเหล่านี้ได้ผ่านการวิจัย และคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า
  - ตอนที่ 3 รายละเอียดอื่น ๆ ในการอ่าน เป็นแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร เกี่ยวกับการอ่านและความสนใจในการอ่านโดยทั่วไปของเด็ก ลักษณะของหนังสือสำหรับเด็ก เน้นเฉพาะประเภทหนังสืออ่านสนุก และงานวิจัยค้นคว้าทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านหนังสือสำหรับเด็ก

2. สืบหาและรวบรวมหนังสือสำหรับเด็ก แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่านคัดเลือก แยกประเภทของนิทาน เพื่อนำประเภทของนิทานที่ได้มีไปใช้ เป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถามดังได้ระบุไว้แล้วในบทที่ 3

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปหาค่าความเชื่อมั่น กับนักเรียนที่ฉีใช้ตัวอย่าง ประชากร จำนวน 18 คน จากโรงเรียนลัทธิพิลาสงครามมหา วิทยาลัย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3/1

4. ตัวอย่างประชากรเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้มา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบธรรมดา (Simple random sampling) คือจับสลากให้ได้จำนวนนักเรียนชายและหญิงอย่างละเท่า ๆ กันในแต่ละห้องของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3/1 ของโรงเรียนลัทธิพิลาสงครามมหา วิทยาลัย เพราะใช้ประชากรในการหาค่าความ เชื่อมั่น

5. นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ได้ในแบบสอบถาม ดังนี้

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 : หาค่าร้อยละ แล้วเล่นอในรูปแบบตาราง และความเรียง

ตอนที่ 2 : หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) แล้ว เล่นอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 : หาค่าร้อยละ แล้วเล่นอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ความสนใจในการอ่านเนื้อหาניתานของแต่ละประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย

1.1 ประเภทนิทานปรัมปรา

ผลปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรื่องกรรยาแย่งบุตร ปุโลมเผ้าทรัพย์ และหนูน้อยหมวกแดง แต่ละเรื่องอยู่ในระดับมาก

1.2 ประเภทนิทานท้องถิ่น

ผลปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรื่อง มดตะนอยทำไมจึงมีพิษที่กันคางคาวทำไมจึงนอนห้อยหัว และก่องข้าวน้อย แต่ละเรื่องอยู่ในระดับมาก

1.3 ประเภทเทพนิยาย

ผลปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรื่อง เจ้าชายกับ อดิศาตองแดนมหัศจรรย์ และหนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ แต่ละเรื่องอยู่ในระดับมาก

1.4 ประเภทนิทานอิงประวัติศาสตร์ และคำล่ณา

ผลปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรื่อง นายขนมต้ม และพระยาทรงพระยาพาน แต่ละเรื่องอยู่ในระดับมาก

1.5 ประเภทนิทานวรรณคดี

ผลปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรื่อง นางสุวรรณมาลี และพระไชยสุริยา แต่ละเรื่องอยู่ในระดับมาก

1.6 ประเภทนิทานจินตนาการ

ผลปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรื่อง แปรงวิเศษ และ วันเกิดลูกหมูสีฟ้า แต่ละเรื่องอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลได้ว่า นักเรียนให้ความสนใจอ่านนิทานทุกประเภทในระดับมาก โดยเฉพาะนิทานประเภทจินตนาการ และนิทานอิงประวัติศาสตร์และคำล่ณา มีค่าความสนใจมากเป็นลำดับที่ 1 และ 2 สำหรับนิทานประเภทเทพนิยายและวรรณคดี มีค่าความสนใจมากเป็นลำดับต่อมา ซึ่งผลที่ได้นี้ สอดคล้องกับการวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของเด็ก โดย ฮัค

และ คุณ (Huck; Kuhn 1976 : 31-36) ที่กล่าวว่า เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
สนใจอ่านเรื่องหลาย ๆ ประเภท ซึ่งในที่นี้ได้แก่ ประเภทนิทานปรัมปรา นิทานท้องถิ่น
เทพนิยาย นิทานอิงประวัติศาสตร์และคำสอน นิทานวรรณคดี และนิทานจินตนาการ

2. ความสนใจในการอ่านเนื้อหา นิทานของแต่ละประเภท ระหว่างนักเรียนชาย
กับนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลำ ริตของมหา วิทยาลัย

2.1 ประเภทนิทานปรัมปรา

ผลปรากฏว่า ความสนใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความ
แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสนใจในนิทานปรัมปราในระดับมาก น้อยกว่า
นักเรียนหญิง โดยเฉลี่ย 1:3 กล่าวคือ นักเรียนชายชอบนิทานปรัมปราในระดับมากเพียง
1 เรื่อง ในขณะที่นักเรียนหญิงชอบนิทานปรัมปราในระดับมาก 3 เรื่อง

2.2 ประเภทนิทานท้องถิ่น

ผลปรากฏว่า ความสนใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตก-
ต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสนใจในนิทานท้องถิ่นในระดับมาก เท่ากับนักเรียนหญิง
เฉลี่ย 3:3

2.3 ประเภทเทพนิยาย

ผลปรากฏว่า ความสนใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตก-
ต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสนใจในเทพนิยายในระดับมาก เท่ากับนักเรียนหญิง
เฉลี่ย 3:3

2.4 ประเภทนิทานอิงประวัติศาสตร์และคำสอน

ผลปรากฏว่า ความสนใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงแตกต่าง
กัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสนใจในนิทานอิงประวัติศาสตร์และคำสอน ในระดับมาก
น้อยกว่านักเรียนหญิง โดยเฉลี่ย 2:3 กล่าวคือ นักเรียนชายชอบนิทานอิงประ วัติคำ สัตร์และ
คำสอน ในระดับมาก 2 เรื่อง ในขณะที่นักเรียนหญิงชอบนิทานอิงประ วัติคำ สัตร์และ
คำสอน ในระดับมาก 3 เรื่อง

2.5 ประเภทนิทานวรรณคดี

ผลปรากฏว่า ความสนใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสนใจในนิทานวรรณคดีในระดับมาก เท่ากับนักเรียนหญิง เฉลี่ย 3:3

2.6 ประเภทนิทานจินตนาการ

ผลปรากฏว่า ความสนใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสนใจในนิทานจินตนาการ ในระดับมากเท่ากับนักเรียนหญิง เฉลี่ย 3:3

อภิปรายได้ว่า นักเรียนชายและหญิงให้ความสนใจในเนื้อหาบทนิทานประเภทนิทานท้องถิ่น เทพนิยาย นิทานวรรณคดี และนิทานจินตนาการ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของอีแมนส์ (Emanus 1968 : 119-122) ที่พบว่า นักเรียนชายและหญิงในระดับชั้นเดียวกันสนใจอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ คล้ายกัน แต่สำหรับประเภทนิทานปรัมปรา นิทานอิงประวัติศาสตร์และคำสอน นั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความสนใจในการอ่านนิทานทั้งสองประเภทมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งถ้ากล่าวโดยสรุปถึงความสนใจในการอ่านนิทานทั้ง 6 ประเภท ระหว่างนักเรียนชายและหญิงแล้ว พอจะกล่าวได้ว่า นักเรียนหญิงมีความสนใจในการอ่านนิทานทั้ง 6 ประเภทมากกว่านักเรียนชาย โดยที่นักเรียนชายมีความสนใจนิทานปรัมปรา และนิทานอิงประวัติศาสตร์และคำสอน น้อยกว่านักเรียนหญิง ซึ่ง รัญจวน อินทร์กำแหง (2520 : 58-61) ได้แบ่งช่วงความสนใจของเด็กออกเป็นช่วง ๆ คือ ช่วงอายุ 2-4 ปี อายุ 4-6 ปี อายุ 7-8 ปี และอายุ 9-10 ปี ได้กล่าวว่า เด็กชายและเด็กหญิงอายุ 7-8 ปี อาจแยกความสนใจในการอ่านต่างกันบ้าง ส่วนงานวิจัยของ มอเรย์ (Moray 1978 : 765) กล่าวว่า เด็กอายุต่ำกว่า 9 ขวบลงมา จะมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกันตามเพศบ้าง และยังพบว่า เด็กหญิงอาจเสือกเรื่องที่เด็กชายเสือกอ่าน แต่เด็กชายจะไม่เสือกเรื่องที่เด็กหญิงชอบอ่านเลย นับว่าทั้ง รัญจวน มอเรย์ และ อีแมนส์ มีความเห็นสอดคล้องกับผลงานวิจัยฉบับนี้

นอกจากนี้ ผลการวิจัยที่สนับสนุนข้อค้นพบของผู้วิจัยที่ว่า นักเรียนชายสนใจอ่านนิทานอิงประวัติศาสตร์และคำสอนน้อยกว่านักเรียนหญิง ก็คืองานของ นอร์เวลล์ (Norvell 1950 : 6) โดยที่เขาได้สำรวจความนิยมอ่านหนังสือของเด็กเกรด 5-12 และพบว่า เด็กชายไม่สนใจเรื่องคำสั่งสอน คำสอน และเด็กหญิงทนอ่านเรื่องต่าง ๆ ได้มากกว่าเด็กชาย แต่จากการวิจัยของ มีด (Mead 1963 : 707-711 อ้างถึงใน ยุพา โขติเกียรติ 2518 : 15-16) ที่ได้ศึกษาความนิยมอ่านหนังสือของเด็กหญิงและเด็กชาย ผลปรากฏว่า เด็กชายชอบเรื่องประวัติศาสตร์มากกว่าเด็กหญิง ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ต่างจากงานของผู้วิจัย ความแตกต่างนี้อาจจะเกิดจากความแตกต่างของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยที่ มีด ทำการวิจัยกับเด็กเกรด 1 ที่เป็นเด็กในต่างประเทศ ส่วนงานวิจัยของผู้วิจัย ทำการวิจัยกับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเป็นเด็กไทย รวมทั้งระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิจัย อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างในข้อนี้เป็นเพียงการสันนิษฐาน จะต้องมีการทำวิจัยเพื่อหาข้อยุติที่แน่นอนต่อไป

3. รายละเอียดอื่น ๆ ในการอ่านนิทานประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชายและหญิง ผลปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิง เลือกอ่านหนังสือ ตามความสนใจของตนเอง นอกจากนี้ นักเรียนชายได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยการซื้อมาให้ และแนะนำให้อ่าน สำหรับนักเรียนหญิงได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองจะเป็นผู้ซื้อมาให้ และถ้านักเรียนทั้งนักเรียนชายและหญิงไม่มีหนังสือที่ต้องการอ่าน จะขอยืมจากครูและห้องสมุด

อภิปรายผลจากรายละเอียดอื่น ๆ ในการอ่านนิทานประเภทต่าง ๆ ได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกอ่านหนังสือนิทานตามความสนใจของตนเองมากที่สุด และถ้านักเรียนไม่มีหนังสือนิทานที่ต้องการอ่าน นักเรียนจะเลือกขอความช่วยเหลือจากครูและห้องสมุดมากที่สุด ซึ่งเท่าที่พบ ทางโรงเรียนก็ได้จัดมุมหนังสือนิทานประเภทต่าง ๆ ไว้มากพอสมควรในห้องสมุด ทั้งการที่นักเรียนเลือกอ่านนิทานตามความสนใจของตนเองก็ดี หรือการที่นักเรียนใช้บริการจากห้องสมุดและขอความช่วยเหลือจากครูก็ดี อาจจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิธีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนลา ริตของมหา วิทยาลัย โดยที่โรงเรียนเหล่านี้

สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมในแง่ของการรู้จักคิด ท้า และแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ฟังตนเองเป็นส่วนใหญ่ สิ่งทำให้เด็ก ๆ ต้องขวนขวาย และให้ความสนใจต่อหนังสือมากเป็นพิเศษ ซึ่งถ้าไม่สามารถจะแสวงหาหนังสือเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง ก็ต้องพยายามขอคำแนะนำและความช่วยเหลือจากครูและจากทางห้องสมุด

และนอกจากนี้ผลการวิจัยยังระบุว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในการอ่าน โดยที่ผู้ปกครองเป็นฝ่ายซื้อหามาให้และแนะนำให้อ่านมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ จึงสนับสนุนให้เด็กมีนิสัยชอบอ่าน และรักการอ่าน ทั้งยังสามารถส่งหนังสือมาให้บุตรหลานของตนได้อย่างเต็มที่อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการอ่านเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษา วิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา ดังนั้น นิยัรักการอ่านและความสนใจในการอ่าน จึงเป็นสิ่งสมควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก ในบรรดาหนังสือนั้น หนังสือนิทานก็เป็นพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งในการช่วยสร้างนิสัยรักการอ่าน และช่วยปลูกฝังความสนใจในการอ่าน เพื่อนำไปสู่ความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ที่ให้สาระความรู้มากยิ่งขึ้นไป และยังทำให้เด็กเกิดความคิด พัฒนาความคิดได้อีกด้วย เพราะหนังสือนิทานมักจะแฝงสิ่งต่าง ๆ ไว้หลายด้าน ดังนั้นเพื่อวางรากฐานที่ดีในการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ที่ดีสำหรับเด็ก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กในเรื่องการอ่านนิทาน คือ ผู้ปกครอง ครู ผู้ผลิตหนังสือ และสำนักพิมพ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ๆ จึงควรสนับสนุน และให้ความสนใจในการอ่านหนังสือนิทานสำหรับเด็กต่อไป

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

จากการสำรวจรายละเอียดความสนใจในการอ่านของนักเรียน โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย ผลสรุปปรากฏว่า นักเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในการอ่านหนังสือนิทาน โดยที่ผู้ปกครองเป็นผู้ซื้อให้มากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 รองจากเลือกตามความสนใจของตนเอง เพราะฉะนั้นในการเลือกซื้อผู้ปกครองจึงควร

1.1 ศึกษาให้เข้าใจถึงสภาพจิตใจ และความสนใจของเด็ก เพื่อทราบว่าเด็กแต่ละวัยสนใจและต้องการสิ่งใด จะได้จัดสรรหนังสือตามความสนใจและความต้องการนั้น ๆ

1.2 สละเวลาให้แก่เด็ก เพื่อสนทนาถึงเนื้อหาหนังสือที่อ่าน ชี้แนะสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่เด็ก เพราะถึงแม้ว่าจะเป็นการ์ตูนที่ปล่อยให้เด็กได้เลือกอ่านตามความสนใจ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่ว่า เด็กเลือกอ่านนิทานตามความสนใจของตนเองมากเป็นลำดับที่ 1 นั้น แต่บางครั้งหนังสือเหล่านั้นอาจจะยากเกินความสามารถ หรือเนื้อหาไม่เหมาะสมไปบ้าง ผู้ปกครองจึงควรช่วยดูแล และเป็นโอกาสให้ผู้ปกครองได้ใกล้ชิดลูกหลานของตนด้วย

1.3 แนะนำเกี่ยวกับการเลือกซื้อหนังสือนิทานหลาย ๆ ประเภทให้แก่เด็ก เพื่อขยายประสบการณ์ในการอ่านให้กว้างขวางขึ้น และเพื่อสำรวจความสนใจของเด็กในเรื่องการอ่านไปด้วยในตัว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็ก รองจากบิดามารดา ผู้ปกครอง และมีความสำคัญต่อการอ่านหนังสือนิทานของเด็ก ครูจึงควรเป็นบุคคลที่

2.1 มีนิสัยรักการอ่าน และสามารถให้คำแนะนำแก่การอ่านหนังสือนิทานได้เพราะ จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนจะขอคำแนะนำในการอ่านหนังสือนิทานจากครู เป็นลำดับที่ 3 รองจากความสนใจของตนเองและบิดามารดา ครูจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ และให้คำแนะนำแก่เด็กได้

2.2 ศึกษาจิตวิทยาพัฒนาการการอ่านของเด็ก เพื่อจะได้ทราบว่า เด็กในวัยนี้ชอบอ่านหนังสือนิทานประเภทใด จะได้เลือกหนังสืออ่านได้ถูกต้องตามความสนใจของเด็ก

2.3 รู้จักจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนิทาน เพื่อกระตุ้นให้เด็กอยากอ่าน เช่น ให้เด็กออกมาเล่าเรื่องที่ตนสนใจให้เพื่อนฟัง ครูเล่าเรื่องบางตอนแล้วให้เด็กติดตามอ่านต่อไป แนะนำและพาไปอ่านหนังสือในห้องสมุด

นอกจากนี้ ครูและบรรณารักษ์ห้องสมุดของโรงเรียน ควรร่วมมือกัน สืบหาหนังสือนิทานที่น่าสนใจ เพื่อสนองความต้องการของเด็ก และเป็นการสร้างนิสัยในการอ่าน และส่งเสริมให้รักการอ่านมากขึ้น

2.4 กระตุ้นให้เด็กเขียนหนังสือนิทาน เพราะเด็กวัยเดียวกันย่อมทราบถึงความต้องการและความสนใจของเด็ก ภาษาที่ใช้ก็จะเป็นภาษาระดับเดียวกัน เป็นผลให้ครูทราบถึงความต้องการและความสนใจของเด็กด้วย

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ผลิตหนังสือนิทาน และสำนักพิมพ์

ผู้เขียนหนังสือนิทานสำหรับเด็ก เป็นบุคคลสำคัญที่จะให้สาระ ความรู้แก่เด็ก เป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง และคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับเด็กเป็นประการสำคัญ จึงควรศึกษาในเรื่องการเขียนหนังสือนิทานแต่ละเรื่องอย่างใช้วิจารณญาณ คือ

3.1 ศึกษาถึงพัฒนาการการอ่านของเด็ก เพื่อทราบว่าเด็กในวัยนี้มีความสนใจสิ่งใด ชอบเรื่องประเภทใด ผู้เขียนจะได้สร้างเรื่องตรงตามความสนใจของเด็ก เช่น นิทานประเภทอิงประวัติศาสตร์และคำสอน และนิทานวรรณคดี เป็นต้น ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีผู้ผลิตมากนัก

3.2 ศึกษาถึงเนื้อเรื่องที่จะเขียน ไม่ทำลายความคิดที่ดีงาม ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม และปลูกฝังความดีในจิตใจของเด็ก เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป

3.3 คำนึงถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณ และราคาเหมาะสม เพราะหนังสือนิทานที่มีคุณภาพย่อมเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการอ่านของเด็กได้มาก และจากผลการวิจัยปรากฏว่า ถ้านักเรียนไม่มีหนังสือนิทานที่ต้องการอ่าน นักเรียนจะให้พ่อแม่ซื้อให้และซื้ออ่านเอง มากเป็นลำดับที่ 2 รองจากยืมจากครูและห้องสมุด เพราะฉะนั้นราคาของหนังสือจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ปกครอง ถ้าหนังสือราคาสูงมาก ผู้ปกครองไม่กล้ามากรซื้อเพื่อสนองความต้องการของเด็กได้

ปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกับสหประชาชาติจัดทำประกวดหนังสือดี นับว่าเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ผลิตหนังสือและสำนักพิมพ์ มีความรับผิดชอบต่อผลงานของตน ซึ่งเป็นผลดีต่อเด็กและเยาวชนของชาติต่อไป

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านนิทานประเภทต่าง ๆ ของเด็กในโรงเรียนอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยบ้าง เช่น นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดกองการศึกษาเอกชน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้เพราะผลจากการวิจัยที่ได้ครั้งนี้ เป็นเพียงผลจากตัวอย่างประชากร จากโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยเท่านั้น และเป็นตัวอย่างประชากรที่มีลักษณะพิเศษต่างจากเด็กทั่ว ๆ ไปอยู่บ้าง ดังนั้นผลที่ได้ที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านนิทานประเภทต่าง ๆ ของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงไม่อาจกล่าวหาได้ดังได้เต็มที่ว่า เป็นความสนใจของเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างแท้จริง

4.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านนิทานประเภทต่าง ๆ ของเด็กในระดับชั้นอื่น ๆ นอกเหนือไปจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บ้าง เพื่อจะได้ดูความต่อเนื่องของความสนใจในการอ่านนิทานประเภทต่าง ๆ ของเด็กในระดับชั้นต่าง ๆ ซึ่งผลที่ได้ อาจจะช่วยกำหนดแนวโน้มในการอ่านของเด็กในระดับต่อ ๆ ไปได้บ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย